

MILIEU: DE ONDERNEMING EN HAAR BUREN

ONDERNEMING EN DE BUREN: HET KLIKT?

In de ACV-folder 'Milieu en de onderneming' (juni 2004, te downloaden of bestellen op www.acv-online.be) hadden we het er over hoe je als militant in de onderneming kan werken aan het milieu. Hopelijk heeft die brochure je kunnen overtuigen van het belang hiervan. Durven we echter ook een stapje verder gaan en over de muur van onze onderneming kijken? Wat denken de burens van de onderneming als het over het milieu gaat? Wordt de aanwezigheid van je onderneming door iedereen aanvaard, zijn er klachten of is er zelfs protest tegen de activiteiten van je onderneming?

Je kan deze vragen wegwuiven en hopen dat tijd raad brengt. We zijn er echter van overtuigd dat dit niet de beste houding is. Actuele dossiers tonen aan dat op het vlak van milieu de onderneming best goede relaties onderhoudt met haar omgeving. Het creëren van werkgelegenheid is niet langer het enige criterium waarop ondernemingen beoordeeld worden. Zowel door de overheid als de omwoners worden nog andere eisen gesteld, onder andere op het vlak van leefbaarheid van de buurt of de regio.

We spreken ons in deze folder niet uit over het gelijk of ongelijk van wie dan ook.

Belangrijk is dat we ons hiervan bewust zijn en weten dat er zich vroeg of laat problemen met de buurt en/of de overheid kunnen voordoen. Het motto is dan ook: beter een goede relatie of gesprek vooraf dan nadien de brokken lijmen. Dit komt iedereen ten goede, zeker ook de werkgelegenheid.

Waarschuwing 1: deze folder mag ook gelezen worden door militanten uit het onderwijs, de dienstensectoren, uit administratieve sectoren,... Alle ondernemingen en instellingen hebben burens en milieuhinder gaat niet alleen over wat uit de fabrieksschouw komt. Ook verkeershinder door aankomst en vertrek van werknemers en leerlingen, de inrichting van een buurt, gebruik van gemeenschappelijke voorzieningen,... kunnen onderwerp zijn van gesprek

Waarschuwing 2: deze folder is ook bestemd voor militanten uit lokale afdelingen! ACV-leden werken, maar wonen ook ergens. Onze interprofessionele werking kan de brug maken tussen wonen en werken en de belangen vertegenwoordigen van de omwoners.

Veel leesplezier!

Vraag 1

WAAROM Zouden we
werken aan een goede
relatie met de buurt

- ☐ Voor de onder-
neming
- ☐ Voor de buurt
- ☐ Omdat het moet

WAAROM WERKEN AAN EEN GOEDE RELATIE MET DE BUURT?

VOOR DE ONDERNEMING

***“Hoe minder ze weten, hoe minder
buurtbewoners klagen”***

De onderneming krijgt te maken met een steeds mondiger wordende burger. De omwoners werken vaak niet in de onderneming en ondervinden dan alleen de lasten en niet de lusten van de activiteiten. De wetgeving voorziet trouwens belangrijke informatierechten voor deze burger. De onderneming heeft er alle belang bij om deze communicatie op een duidelijke en open manier te verzorgen.

Bepaalde ondernemingen doen belangrijke inspanningen om hinder voor buurtbewoners te beperken, maar zijn gefrustreerd omdat de burens deze inspanningen niet waarderen. Andere ondernemingen vertellen onvoldoende welke inspanningen ze leveren op het vlak van milieu. Uiteraard zijn er ook nog ondernemingen die niets doen, niet praten en hopen dat ze ermee

wegkomen. Een bijkomend probleem is dat ondernemingen door de bevolking niet altijd geloofd worden als het over milieu gaat.

Mensen hebben bovendien de neiging om bij een gebrek aan informatie, zelf op zoek te gaan naar (mogelijk verkeerde) gegevens. Het probleem bij dit alles is dat ze een verkeerd beeld kunnen krijgen en dat weerstand kan ontstaan tegen de aanwezigheid van de onderneming, van een industriezone,... Dat mensen nooit klagen, is niet noodzakelijk een goed teken. Misschien kroppen ze dingen op of komen de klachten niet bij de onderneming terecht. Een gebrek aan goede communicatie kan de onderneming wel degelijk schaden, kan zelfs haar toekomst in het gedrang brengen.

Conclusie: praten met de buurt is werken aan de toekomst van de onderneming

VOOR DE BUURT

“Een onderneming is als een gesloten boek, ze vertellen enkel de positieve kant van het verhaal”

Bijna dagelijks word je in kranten of op televisie geconfronteerd met problemen op het vlak van milieuhinder. Dit geeft aan dat deze dingen steeds sterker leven bij de media, maar ook bij de mens in de straat. Mensen stellen zich vragen over hun levenskwaliteit en over wat hierop een negatieve invloed heeft. Ze hebben ook het gevoel dat ze met hun vragen nergens terecht kunnen of dat hun problemen worden weggewuifd. Ondanks inspanningen van de overheid of ondernemingen hebben ze de indruk dat ze worden buitengesloten. Oorzaak: ze ontvangen geen of weinig informatie.

Maar, er is meer dan alleen een slecht gevoel. Een grote groep mensen heeft effectief last van een vorm van milieuhinder en ziet hierdoor de levenskwaliteit aangetast. In een dicht bevolkt en druk gebruikt land als het onze is dit nu eenmaal een realiteit waarmee rekening moet worden gehouden. Het is van belang dat de overheid en ondernemingen goed luisteren naar de bestaande problemen en proberen oplossingen aan te reiken. Het is echter ook een realiteit dat niet alle hinder kan voorkomen worden. Opnieuw kan een goede communicatie wonderen doen. Onzekerheid wordt weggenomen indien mensen goed geïnformeerd worden over de problemen, de mogelijke oplossingen, over wat kan en wat niet kan. Informatie helpt ook om misverstanden weg te werken. Dit is niet alleen van belang voor de onderneming, maar zeker ook voor de buurt.

Conclusie: praten met de buurt, is werken aan een leefbare buurt

OMDAT HET MOET

“Waar doen we het nu voor: voor de onderneming of voor de buurt”

Het ACV wil streven naar een evenwicht tussen economie en ecologie. Dit betekent dat we een gezonde economie willen verzoenen met een gezonde leefomgeving. Er moet rekening gehouden worden met de concurrentiekracht van onze economie omdat we de tewerkstelling meer dan nodig hebben. Maar dit is slechts één kant van het verhaal. Zoals gezegd hebben mensen recht op een leefbare woon- en werkomgeving. Er zit dus niets anders op dan ervoor te zorgen dat milieuhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt teruggedrongen. Belangrijk hierbij is dat alle hinderbronnen (ondernemingen, verkeer, burelen, landbouw,...) hun bijdrage leveren aan de oplossing.

De rode draad in dit verhaal, het cement dat alles bijeenhoudt, is een goede communicatie. Mogelijkheden reiken nu eenmaal niet tot in de hemel. Praten met de buurt helpt de kloof dichten tussen wat nodig is en wat haalbaar is. Alleen op deze manier is het mogelijk om in een dichtbevolkt land als het onze economische activiteiten te blijven uitbouwen. Alleen op deze manier zorg je voor voldoende draagkracht bij de bevolking voor deze economische activiteiten.

Conclusie: praten met de buurt moet, want het zorgt voor meer draagkracht.

"Een onderneming is als een gesloten boek — ze vertellen enkel de positieve kant van het verhaal"

*“Waar-
o v e r
praten
met de
buurt”*

Vraag 2

Waarover kunnen we dan praten?

- ☐ De milieuvergunning
- ☐ Milieuklachten
- ☐ De leefbaarheid

WAAROVER PRATEN MET DE BUURT?

“Praten met elkaar mag dan wel zinvol zijn, maar waarover hebben we het dan?”

Het ACV vindt dat de hinder die de bevolking ondervindt van economische activiteiten zo klein mogelijk moet zijn. Zoals gezegd is dit nodig om voldoende draagkracht te creëren voor deze activiteiten en ze voor de toekomst veilig te stellen. Dit vraagt echter om meer dan louter technische maatregelen. Vooral een doorgedreven overleg, is van belang voor een goede relatie tussen buurt en ondernemingen. Het overleg kan niet vroeg genoeg beginnen. Reeds bij de aanvraag van de milieuvergunning wordt de basis gelegd van een goede verstandhouding. Ook moet op een volwassen manier omgegaan worden met de onvermijdelijke milieuhinder en klachten. Alleen op deze manier komen we tot een leefbare samenleving.

DE MILIEUVERGUNNING

Wanneer je een activiteit wil ontwikkelen of uitbreiden dan heb je in de meeste gevallen een milieuvergunning nodig of moet je op zijn minst hiervan melding maken. De wetgeving koppelt aan deze vergunningsprocedure steeds een openbaar onderzoek. Precies om onder andere de omwoners toe te laten hun bezwaren kenbaar te maken. Indien deze procedures op een open, constructieve wijze worden doorlopen en maximaal rekening wordt gehouden met redelijke opmerkingen en bezwaren, dan kunnen heel veel problemen vooraf opgevangen worden. De vergunningsprocedure verschilt naargelang het type vergunning of naargelang het gewest waarin de vergunning wordt aangevraagd (Vlaanderen, Brussel, Wallonië).

In **Vlaanderen** ligt gedurende een periode van 30 dagen de vergunningsaanvraag (klasse 1 en klasse 2) ter inzage op de gemeente. Via

aanplakking wordt dit bekendgemaakt. Woon je in een straal van 100 meter van een aanvraag van klasse 1 dan wordt je door de gemeente hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht. Deze schriftelijke bekendmaking wordt ook gestuurd naar het Comité PB van alle ondernemingen die in diezelfde straal van 100 meter gelegen zijn. De gemeente moet bij een klasse 1 ook melding maken van de aanvraag in 2 dag- of weekbladen waarvan 1 met een regionaal karakter. Voor bepaalde klasse 1 vergunningen moet ook een veiligheidsrapport of een milieueffectenrapport opgemaakt worden. Dit omdat de activiteiten een mogelijk risico op zware ongevallen inhouden of omdat er risico's voor grote milieuschade bestaan. In deze gevallen moet de gemeente minstens één informatievergadering organiseren, die voor iedereen toegankelijk is en die ook via de dag- of weekbladen moet worden aangekondigd.

Het resultaat van het openbaar onderzoek is een rapport waarin onder andere alle bezwaren en het verslag van de informatievergadering worden opgenomen. Het openbaar onderzoek wordt naargelang het soort van vergunning nog aangevuld met adviezen van Vlaamse milieuhuishoudingen, de gemeentelijke milieudienst of een milieuvergunningscommissie. De uiteindelijke beslissing over de vergunning wordt opnieuw door aanplakking bekend gemaakt. De vergunning is trouwens steeds bij de gemeente consulteerbaar. Voor klasse 3 vergunningen bestaat enkel een meldingsplicht. Het register van deze meldingen is ook consulteerbaar op de gemeente.

In **Brussel** bestaat een gelijkaardige procedure voor vergunningen (klasse 1A, 1B, 2 en 3). Het openbaar onderzoek duurt hier 15 dagen en de bekendmaking gebeurt door aanplakking: onder andere op 10 plaatsen in een straal van

300 meter rond de inrichting. Opmerkingen of bezwaren kunnen in deze periode gemeld worden. Voor klasse 1A en 1B vergunningen moet na het openbaar onderzoek ook een overlegcommissie samenkomen, waarop zowel de aanvrager als de tegenstanders hun standpunt kunnen toelichten. De uiteindelijke beslissing wordt gedurende 15 dagen aangeplakt. Vergunningen blijven nadien altijd consulteerbaar.

Zowel in Vlaanderen als in Brussel wordt de vergunningsprocedure gevolgd door een periode waarin beroep kan worden aangetekend tegen de vergunning. Je merkt dat vooraleer een vergunning definitief is, heel wat mogelijkheden bestaan om opmerkingen of bezwaren te formuleren. Trouwens, de hierboven geformuleerde procedures zijn slechts een beperkte samenvatting. De volledige wetgeving vind je terug op de volgende websites: Vlaanderen (www.emis.vito.be) en Brussel (www.ibgebim.be).

MILIEUKLACHTEN

Een goede vergunning is slechts een eerste stap en lost zeker niet alle problemen op. Milieuhinder is nooit volledig uit te sluiten. Soms is er een duidelijk verband tussen de activiteiten van een onderneming en milieuhinder, maar meestal is de hinder niet te herleiden tot één bron. Andere oorzaken zoals verkeer, landbouw en buren dragen bij tot het geheel. Een grote concentratie aan activiteiten in een klein gebied geeft vaak ook aanleiding tot problemen. In een aantal regio's stelt de bevolking zich vragen bij de gevolgen van milieuvervuiling op hun gezondheid. Om deze problemen en de klachten die eruit volgen het hoofd te bieden, moeten er nauwe contacten bestaan tussen alle betrokkenen. Hoe dit moet gebeuren en door wie hangt natuurlijk af van de specifieke situatie.

In de onderneming kunnen heel wat acties ondernomen worden om te communiceren met de buurt, zelfs al wordt dit niet door de wetgeving of de vergunningsvoorwaarden verplicht. Het bezorgen van brieven, krantjes of informatievergaderingen zijn één manier om dit te doen. Het kan ook structureler door een werkgroep, burenraad of –comité regelmatig samen te roepen en overleg te plegen met vertegenwoordigers uit de buurt. Belangrijk is om erover te waken dat de informatie terechtkomt bij iedereen en dat de contactpersonen goed gekozen worden. Communicatie is geen eenrichtingsverkeer, dus burens moeten hun eigen inbreng kunnen doen. Bestaande problemen bespreken is nodig, maar er moet ook aandacht zijn voor de toekomst, bijvoorbeeld voor verhoogde hinder die te verwachten is omwille van speciale werkzaamheden, festiviteiten,... Vooraf goed informeren, voorkomt heel wat wrevel. **Op gemeentelijk of regionaal vlak** kan samengewerkt worden tussen ondernemingen, de overheid en organisaties die de bevolking vertegenwoordigen, om dit overleg te organiseren.

Een goed klachtenmeldpunt is absoluut noodzakelijk. Naargelang de specifieke situatie kan het meldpunt op verschillende niveaus georganiseerd worden: onderneming, groep van ondernemingen, gemeente, intergemeentelijk,... Uiteraard is ook hier een samenwerking mogelijk tussen bijvoorbeeld ondernemingen en de overheid. Hoe het klachtenmeldpunt ook georganiseerd wordt, het zal altijd aan een aantal criteria moeten voldoen:

- het meldpunt moet voor iedereen op eenvoudige manier bereikbaar zijn en liefst de klok rond;
- de klager moet bevestiging krijgen van de klacht en op de hoogte gehouden

worden van het gevolg dat eraan gegeven wordt;

- een snelle opvolging van de klacht moet verzekerd worden (bv. een onderzoek ter plaatse), want milieuhinder kan zeer tijdelijk zijn of zich met tussenpozen manifesteren;
- een centraal beheer van de klachten is nodig om verschillende klachten met elkaar te kunnen linken en om te kunnen werken aan een blijvende oplossing van de belangrijkste problemen.

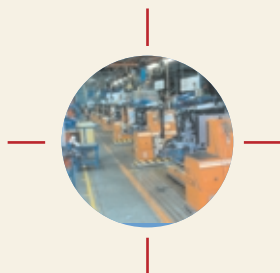
DE LEEFBAARHEID

Wat we uiteindelijk willen bereiken is een regio die leefbaar is voor zowel de ondernemingen als de inwoners. Voor inwoners is het belangrijk dat milieuproblemen aangepakt worden, dat ze gehoor vinden wanneer ze klachten hebben, dat ze over voldoende en betrouwbare informatie beschikken wat betreft de milieuproblemen en de mogelijk gevolgen ervan voor veiligheid en gezondheid. Maar ook welvaart en economische activiteiten zijn basisvoorwaarden voor een leefbare regio. Ondernemingen moeten mogelijkheden krijgen om zich te ontwikkelen en over de nodige tijd en middelen beschikken om te voldoen aan de noodzakelijke normering. Maar er is nog een hoop meer. De voorgeschiedenis en het imago van de onderneming, het feit of de tewerkstelling voor mensen uit de eigen regio is, hoe lang mensen al in de regio wonen, de aanwezigheid van actiecomités, zijn slechts een greep uit de factoren die een invloed hebben op de leefbaarheid en op de mate waarop bepaalde activiteiten door de bevolking aanvaard worden.

De leefbaarheid van een regio begint reeds bij de opmaak van plannen die op lange termijn een visie vastleggen over

hoe we de beschikbare ruimte moeten gebruiken (= ruimtelijke structuurplannen). Deze plannen worden geconcretiseerd in ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's). Dit zijn kaarten en/of documenten die vastleggen waarvoor de bodem binnen een bepaald gebied gebruikt mag worden (verkeer, bewoning, industrie, landbouw, natuur,...). De RUP's vervangen op termijn de gewestplannen en gemeentelijke plannen van aanleg. Al deze plannen worden door de overheid ter consultatie voorgelegd aan de bevolking.

Er bestaan ook een aantal officiële adviesorganen zoals MiNa-raden en Gecoro's (gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening) waarin verschillende aspecten van leefbaarheid aan bod komen. Een MiNa-raad geeft de overheid advies over het beleid inzake leefmilieu, natuur en duurzame ontwikkeling. En dit op vraag van de overheid of op eigen initiatief. De Gecoro krijgt de opdracht advies te geven over de manier waarop de ruimte binnen de gemeente moet ingevuld worden (ruimtelijke structuurplan, verkavelingen, stedenbouwkundige vergunningen, ...).

Vraag 3

Hoe kunnen we werken aan het milieu?

- ☐ Als werknemer
- ☐ Als buur
- ☐ In dialoog

HOE KUNNEN WE WERKEN AAN HET MILIEU?

ALS WERKNEMER

“Werknemers worden toch niet betrokken als het gaat over contacten met de buurt.”

In de ACV-folder ‘Milieu en de onderneming’ (te downloaden op www.acv-online.be) werd een overzicht gegeven van alle informatie- en adviesrechten van het Comité voor Preventie en Bescherming op het vlak van milieu. Dit is een indrukwekkend lijstje. Zijn deze bevoegdheden ook bruikbaar als je wil meepraten over de communicatie met de buurt?

“Onze onderneming heeft geen comité. Wat doen we dan?”

Is er geen Comité PB in jouw onderneming, dan neemt de syndicale afvaardiging de informatie en adviesrechten over. Dit wordt geregeld door artikel 52 van de Wet over het Welzijn op het werk.

Samengevat komt het erop neer dat comitéleden toegang hebben tot alle informatie die nodig is om met volkomen kennis van zaken adviezen uit te brengen, waaronder alle inlichtingen, verslagen, adviezen en documenten, die verband houden met het intern of extern milieu. In Vlaanderen wordt deze opsomming van informatiebronnen meer in detail beschreven: de milieuvergunningsaanvraag en de beslissing hierover, de milieuvergunningen van klasse 1- bedrijven in een straal van 100 meter, milieujaarverslagen en verslagen van de milieucoördinator,... De werkgever moet trouwens minstens jaarlijks het milieubeleid van de onderneming toelichten.

Meepraten over de milieuvergunningen, ook van bedrijven in de buurt, volgt dus rechtstreeks uit deze bevoegdheden. Maar je kan meer doen. Op basis van de algemene informatie en adviesbevoegdheid van het Comité PB kan je vragen stellen over het beleid van de onderneming op het

vlak van communicatie en klachtenbehandeling:

- op welke manier wordt met de omwoners gepraat: wanneer, waarover, langs welke kanalen (via de overheid, rechtstreeks, een werkgroep, infovergaderingen,...)?;
- welke klachten worden gemeld op het vlak van milieu?;
- bestaat een procedure voor de behandeling van klachten: kunnen klachten eenvoudig gemeld worden, hoe en door wie gebeurt de opvolging,...?

Op basis van deze informatie kan besproken worden welke maatregelen nodig zijn om de communicatie te verbeteren.

Na het informatie vragen en advies geven over deze dingen, kan je nog een stap verder gaan. Bijvoorbeeld door actief deel te nemen aan het overleg met de buurt. Hierover moeten wel duidelijke afspraken gemaakt worden in de onderneming.

ALS BUUR

“Ik wil hieraan wel werken, maar ik weet niet hoe ik dit moet aanpakken en waar ik terecht kan met mijn vragen”

Alle aspecten van milieu en leefbaarheid kunnen op de agenda geplaatst worden van de lokale afdeling van het ACV: wat leeft er bij de bevolking, zijn er vragen of klachten, hoe kunnen we meewerken aan de verzoening van wonen en werken,...

De wetgeving voorziet tal van mogelijkheden om als vertegenwoordiger van de bevolking je stem te laten horen. Zo is er het openbaar onderzoek in het kader van de vergunningsprocedure (zie hoger), de mogelijkheden om beroep aan te tekenen of gewoon steeds vergunningen te consulteren. Er zijn inspraakmogelijkheden bij het vastleggen van ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke uitvoeringsplannen. Maar je kan meer doen dan de wet voorziet. Afspraken kunnen gemaakt worden om telkens iemand te sturen naar deze inspraakmomenten en de informatie nadien uit te wisselen. Je kan meewerken aan buurtoverleg, aan contacten met ondernemingen. Er kunnen ook initiatieven genomen worden om een klachtenmeldpunt te bekomen.

Maar zoals steeds moet het warm water nooit opnieuw uitgevonden worden. Zo heeft het ACV of een aanverwante organisatie mandaten in MiNa-raden en Gecoro's. Ook loont het de moeite na te gaan of overlegcomités en andere groeperingen bestaan die hierrond werken. Een samenwerking opbouwen werkt niet alleen vernieuwend, maar bespaart ook tijd en energie.

IN DIALOOG

“Ondernemingsmilitanten en regionale militanten spreken mekaar te weinig, zeker als het over milieu gaat”

Dit is een terechte opmerking waardoor we als ACV heel wat kansen laten liggen. Ondernemingsmilitanten en regionale militanten hebben beiden een eigen kijk op deze zaken. Zonder te veralgemenen, werkt de één vooral aan het milieu om de toekomst van de onderneming veilig te stellen, terwijl de ander de leefbaarheid van de woonomgeving voor ogen heeft. Deze verschillende visies zijn geen concurrenten als je ervan uitgaat dat de leefbaarheid van een regio bepaald wordt door de milieukwaliteit, maar onder andere ook door de welvaart en de tewerkstellingskansen.

Feit blijft dat er veel wantrouwen is en dat de tegengestelde uitgangspunten de kloof vaak te diep maken om constructief overleg mogelijk te maken. ACV-militanten uit de Albertkanaalzone hebben de sprong gewaagd. Samen met de militanten van enkele grote SEVESO-bedrijven (BP, Tessenderlo Chemie, ...) en de regionale militanten van Laakdal en Tessenderlo heeft het ACV een lijst opgemaakt van elementen die de draagkracht en leefbaarheid van een regio bepalen. Op basis hiervan werd een vragenlijst, de **‘milieumeter’**, opgesteld voor werknemers én voor omwoners. Deze vragenlijsten zijn nu ter beschikking van iedereen die de dialoog tussen onderneming en buurt wil opstarten (te downloaden op www.acv-online.be). Ze bieden de mogelijkheid om een analyse te maken van het milieu, de communicatie en de link met tewerkstelling in je regio. Ze geven geen antwoord op al je vragen, maar helpen om mekaar's standpunt beter te begrijpen en zijn dus een opstap voor een gesprek.

WIE IS WIE IN MILIEU?

ACV-CONTACTPUNTEN

De centrale

Uw vrijgestelde :

Milieudeskundige :

Vrijgestelde(n) van de andere ACV-centrales bevoegd voor uw onderneming :

Het gewestelijk verbond

Zetel van het verbond :

Milieudeskundige :

Vertegenwoordiger in de MiNa-raad:

Vertegenwoordiger in de Gecoro :

CONTACTPUNTEN IN DE ONDERNEMING

Voorzitter van het Comité PB :

Milieucoördinator of milieuverantwoordelijke :

Preventieadviseur hoofd van de interne dienst :

Preventieadviseur arbeidsgeneesheer :

Milieudeskundigen Beroepscentrales

CCOD: Marc De Keyser, 02/582.87.11; **LBC-NVK:** Renaat Hanssens, 03/220.87.11; **ACV Voeding en Diensten:** Yves Giets, 02/500.28.11; **ACV Bouw en Industrie:** Justin Daerden en Patrick Franceus, 02/285.02.11; **ACV Energie Chemie:** Pierre Peirens, 02/739.45.45; **COC:** Rudy Van Renterghem, 02/285.04.40; **COV:** Rachel De Veirman, 02/227.41.11; **ACV Metaal:** Johan Verbrugghe, 015/62.72.60; **ACV Textura:** Griet Stevens, 09/222.57.01; **ACV Transcom:** Luc Coeckelbergs, Joris Kerkhofs of Joris Welters, 02/549.07.60.

Milieudeskundigen gewestelijke verbonden

ACV Aalst-Oudenaarde: Nico Dandoi, 053/73.45.55; **ACV Antwerpen:** Karel Mennes, 078/15.20.58; **ACV Brugge:** Sandra Lamote, 050/44.41.11; **ACV Brussel-Halle-Vilvoorde:** Ben Debognies, 02/508.87.11; **ACV Gent-Eeklo:** Marie-Jeanne De Pauw, 09/265.42.75; **ACV Kempen:** Lieve Cox, 014/40.30.46; **ACV Leuven:** Bart Dumoulin, 016/21.93.11; **ACV Limburg:** Els Kerkhofs, 011/29.17.19; **ACV Mechelen-Rupel:** 015/28.85.11; **ACV Midden-West-Vlaanderen:** Frans D'Haeyere, 051/26.55.55; **ACV Oostende-Westhoek:** Wim David, 059/55.25.11; **ACV Waas en Dender:** Giovanni De Greef, 03/760.13.24; **ACV Zuid-West-Vlaanderen:** Marianne Demeestere, 056/23.55.11.

Je kan al deze personen ook per e-mail bereiken: voornaam.achternaam@acv-csc.be.
Bijvoorbeeld: mariejeanne.depauw@acv-csc.be of frans.dhaeyere@acv-csc.be

MILIEUINSPECTIE

De milieu-inspectie ziet onder andere toe op de naleving van de milieuwetgeving en de exploitatievoorwaarden uit de milieuvergunning.

Vlaanderen

Centrale Afdeling Milieu-inspectie

Graaf de Ferrarisgebouw
Koning Albert II-laan 20
bus 8, 1000 BRUSSEL
Telefoon : 02-553 81 83
Fax : 02-553 80 85
E-mail : milieu-inspectie@lin.vlaanderen.be

Milieu-inspectie Antwerpen

Vlaams Administratief
Centrum
Copernicuslaan 1 bus 19
2018 ANTWERPEN
Telefoon : 03-224 64 26
Fax : 03-224 64 28
E-mail : milieu-inspectie.ant@lin.vlaanderen.be

Milieu-inspectie Limburg

Taxandria-Center
Gouverneur Roppesingel 25
3500 HASSELT
Telefoon : 011-26 42 60
Fax : 011-26 42 61
E-mail : milieu-inspectie.lim@lin.vlaanderen.be

Milieu-inspectie Oost-Vlaanderen

Apostelhuizen 26K
9000 GENT
Telefoon : 09-235 58 50
Fax : 09-235 58 79
E-mail : milieu-inspectie.ovl@lin.vlaanderen.be

Milieu-inspectie Vlaams-Brabant

Waaistraat 1 bus 2
3000 LEUVEN
Telefoon : 016-21 11 50
Fax : 016-21 11 51
E-mail : milieu-inspectie.vbr@lin.vlaanderen.be

Milieu-inspectie West-Vlaanderen

Koningin Astridlaan 29
8200 BRUGGE
Telefoon : 050-40 42 11
Fax : 050-39 15 12
E-mail : milieu-inspectie.vwl@lin.vlaanderen.be

Brussel

Brussels Instituut voor Milieubeheer

Gulledelle 100
1200 Brussel
Telefoon : 02 / 775.75.75
Fax : 02 / 775.76.21
E-mail : info@ibgebim.be

Foto's: I. Van Hecke - R. Peters

R. Peters
GRAPHICS

V.U.: Chris Venstermans, Haachtsesteenweg 579, 1031 Brussel – www.acv-online.be

Dit is een folder in het kader van het Vlaamse intersyndicale milieuproject.
De folder kwam tot stand met de financiële steun van de Vlaamse overheid.

Deze folder werd gedrukt op milieuvriendelijk papier met behulp van inkt op vegetale basis.